

Marek Gedl

Kiętrz, pow. Głubczyce. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 2, 74-76

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ścisła obserwacja wykopów melioracyjnych w Kazimierszu Pomorskim będzie kontynuowana w przyszłości.

W czasie prac melioracyjnych odkryto także łódź dżubankę z pnia dębowego na terenie polderu, w obrębie poletka doświadczalnego Instytutu Melioracji i Użytków Zielonych w Szczecinie, w odległości 500 m na N-W od drogi łączącej PGR Kazimierz Pomorski z kolonią Będzinek. Znajdowała się 60 cm od powierzchni, w warstwie torfiastej ziemi. Długość jej wynosiła 9,35 m, szerokość 95 cm, wysokość ca 50 cm. Burty łodzi są cienkie i zaopatrzone tuż pod krawędzią w owalne otworki o wymiarach 2 x 4 cm rozmieszczone w nieregularnych odstępach od 50 cm do 1,05 m. Łódź musiała być intensywnie i długo użytkowana, za czym przemawiają liczne łaty przytwierdzone drewnianymi kołeczkami, uszczelniane mchem.

Znalezisko datowane jest wstępnie na okres wczesnośredniowieczny.

KIETRZ, pow. Głubczyce
Stanowisko 1

Katedra Archeologii Polski
Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Badania prowadził doc. dr Marek Gedl. Finansował U.J.
Cmentarzysko z III, IV okresu epoki brązu /kultura
łużycka/ i z okresu wpływów rzymskich /kultura cel-
tycka i przeworska/.

Prace badawcze w br. skoncentrowano w zachodniej części cmentarzyska /stanowisko 1/. Miały one na celu wyjaśnienie kilku problemów. Do najważniejszych z nich należało uchwycenie zachodniej granicy cmentarzyska kultury łużyckiej. Prócz tego zamierzano wyjaśnić cha-

rakter zagadkowej budowli czworobocznej, uchwyconej w latach poprzednich na południowych peryferiach cmentarzyska, ograniczyć sgrupowanie grobów datowanych na IV okres epoki brązu i przebadać dalszą część wielkiego sgrupowania grobów datowanych na III okres epoki brązu.

W wyniku przeprowadzonych prac zbadano przestrzeń o powierzchni 1925 m² i odkryto 123 obiekty archeologiczne /nr 1471 - 1593/, w ogromnej większości groby kultury łużyckiej. Udało się ustalenie przybliżonego przebiegu zachodniej granicy cmentarzyska kultury łużyckiej, którego obszar wynosi około 15 hektarów. W najstarszej części cmentarzyska, obok licznych, niewielkich grobów ciałopalnych popielnicowych i bezpopielnicowych-jamowych, datowanych na III okres epoki brązu, zbadano ostery dalsze duże groby z tegoż okresu, w których stwierdzono ślady trumien z warstwą ciałopalenia na dnie. Przebadano północne peryferie skupienia grobów datowanych na IV okres epoki brązu, gdzie odkryto dalszych kilkanaście pochówków ciałopalnych z tego okresu.

W zachodniej części stanowiska, już poza obrębem cmentarzyska kultury łużyckiej, zbadano ostery groby kultury celtyckiej. Były to dwa groby ciałopalne i dwa szkieletowe, wyposażone w naczynia toczone na kole garncarskim i ozdoby wykonane z brązu i żelaza.

W południowej części stanowiska odkryto kilka grobów ciałopalnych z okresu wpływów rzymskich, datowanych w przybliżeniu na II-III wiek n.e. Na uwagę zasługują tu szczególnie dwa bogato wyposażone groby kobiece, w których znaleziono między innymi naczynia brązowe, dużą ilość stopionego szkła, ułamki naczyń typu terra sigillata i szeregi innych wyrobów.

Nie udało się wyjaśnienie chronologii i przeznaczenia kwadratowego budynku, którego rów fundamentowy odkryto w południowej części badanego obszaru. Na ślady podobnego obiektu natrafiono też w zachod-

niej części stanowiska. Niestety oba obiekty nie dostarczyły dobrze datujących materiałów. Wiadomo tylko, że są to obiekty młodsze od grobów kultury Łużyckiej datowanych na III okres epoki brązu.

KLESZEWO, pow. PUŁTUSK

patrz okres wpływów rzymskich

KRAKÓW-ZAKRZÓWEK

patrz wczesne średniowiecze

KRZYMOSZE, pow. Siedlce

patrz średniowiecze

LIBISZÓW, pow. Parczew

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Lublinie

Badania prowadził mgr Andrzej Kutylowski. Finansował WKZ w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Osada /?/ z późnej epoki brązu /?/ /kultura Łużycka/. ślady z okresu neolitu.

Prace podjęto ze względu na niszczenie stanowiska przez wybieranie piasku. W zniszczonej warstwie kulturowej odkryte drobne ułamki ceramiki i fragmenty narzędzi krzemiennych. W pobliżu stwierdzono stanowisko neolityczne z krzemieniami i fragmentami niecharakterystycznej ceramiki. Ze względu na ogromny stopień zniszczenia stanowiska nie nadają się do dalszych badań.

LIMANOWA - powiat

patrz wczesne średniowiecze